

جنبش اعتصابی و دستمزدها

همه می دانند که جنبش اعتصابی معروف کارگران روسیه در سال ۱۹۰۵ پیروزی های بسیار عظیمی نه فقط در حیطه سیاسی، بلکه در حیطه ی اقتصادی هم داشت. ارقامی که گزارش های بازرسان کارخانه‌ها* آمده است اکنون به ما امکان می دهند که تصویر نسبتاً دقیقی از ابعاد این پیروزی ها، به دست بیاوریم .

بر اساس این ارقام، میانگین درآمدهای کارگران کارخانه‌ها از این قرار

بودند :

روبل	سال	روبل	سال
۲۳۱	۱۹۰۶	۲۰۱	۱۹۰۱
۲۴۱	۱۹۰۷	۲۰۲	۱۹۰۲
۲۴۲	۱۹۰۸	۲۰۸	۱۹۰۳
۲۳۶	۱۹۰۹	۲۱۳	۱۹۰۴
۲۴۲	۱۹۱۰	۲۰۵	۱۹۰۵
۲۳۸	میانگین پنج سال	۲۰۶	میانگین پنج سال

* - در این جا به «جمع بندی گزارش های بازرسان کارخانه‌ها در سال ۱۹۱۰»، سن پترزبورگ، ۱۹۱۱، ص ۳۷، رجوع شده است.

اين ارقام نشان مي دهند که سال ۱۹۰۵ یک نقطه عطف بود. چرا که بعد از سال ۱۹۰۵ بود که دستمزدها ناگهان از ۲۰۵ روپل در سال به ۲۳۱ روپل در سال رسيد، يعني ۲۶ روپل يا بيش از ۱۰ افزايش پيدا کرد.

نگاهی به سال ۱۹۰۵، که در مقایسه با ۱۹۰۴ کاهشی ۸ روپلی نشان می دهد، ذهن ها را قطعاً متوجه دو نکته می کند: اول این که سال ۱۹۰۵ سال رکود اقتصادی بود، یعنی صنایع افت کردند؛ دوم این که بنا بر ارقام وزارت بازرگانی، کارگران در آن سال، به علت این که در حین اعتصاب مزدی نمی گرفتند ۱۷۵۰۰۰ روپل کمتر نصیبشان شده، یا به عبارت دیگر به طور متوسط، هر کارگر بيش از ۱۰ روپل کمتر گرفته است.

پس می توانیم این طور فرض کنیم که دستمزدهای واقعی در سال ۱۹۰۵ سالی ۲۱۵ روپل بوده اند، ولی از این ۲۱۵ روپل، کارگران خودشان نفی ۱۰ روپل به جنبش اعتصابی کمک مالی پرداخته اند، جنبشی که در سال ۱۹۰۵ با سرسختی و وسعت چشم گیرش متمایز می شد.

نتیجه این که، اگر ما اکنون ارقام مربوط به یک دهه یعنی ۱۹۰۱ تا ۱۹۱۰ را کنار هم بگذاریم و بررسی کنیم، تفاوت برجسته بین دوران قبل از انقلاب و دوران بعد از انقلاب را به وضوح می بینیم.

تا سال ۱۹۰۵ دستمزد متوسط یک کارگر ۲۰۶ روپل بود. پس از ۱۹۰۵ این میانگین ۲۳۸ روپل بوده، یعنی سالی ۳۲ روپل بیشتر - افزايشی برابر ۱۵/۵ درصد.

در خلال یک سال دستمزدها چنان جهشی به بالا داشتند که هیچ کدام از تلاش های بعدی سرمایه داران (که یادمان نرود، تک تک دست آوردهای ۱۹۰۵ را پس گرفتند) نتوانستند کارگر را به سطح معیشت پایین سابقش تنزل

بدهند. سال ۱۹۰۵ سطح معیشت کارگر را به حدی بهبود بخشید که معمولاً در طول چندین دهه کسب می شود .

بر اساس آمار رسمی، اعتصاب های ۱۹۰۵ موجب شد کارگران ۱۷۵۰۰۰۰۰۰ روپل به دلیل دریافت نکردن مزد در طول اعتصاب، از دست بدهند. بنا بر همین منبع، در سال ۱۹۰۵ میزان کاهش تولید سرمایه داران ۱۲۷۳۰۰۰۰۰۰ روپل بود .

با این حال افزایش دستمزدها پس از سال ۱۹۰۵، در فاصله پنج سال (۱۹۱۰-۱۹۰۵) به طور متوسط ۳۲ روپل دیگر نصیب هر کارگر کرد. یعنی اگر جمعیت کارگران را ۱۸۰۰۰۰۰۰ بگیریم، کلاً دریافتی شان سالی ۵۷۶۰۰۰۰۰۰ روپل، یا ۲۸۶ میلیون روپل در عرض پنج سال، افزایش یافته است .

«پراودا» شماره ۸۶، ۸ اوت ۱۹۱۲ .

منبع: کلیات آثار به زبان انگلیسی، جلد ۱۸، صفحات ۹-۲۵۸ .

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۵